

Wstęp

Zapraszam do lektury kolejnego numeru *Studiów z Polityki Publicznej*. Kontynuujemy w nim omawianie problematyki pandemii (choć stała się ona tematem tylko części tekstów, które zamieściliśmy w tym zeszycie). Nie zapominamy o tym wydarzeniu, ponieważ zmieniło ono w polityce publicznej na różnych szczeblach funkcjonowania państwa i społeczeństwa wszystko albo prawie wszystko.

Nicola Davis Bivens i DeMond Shondell Miller omówili liczne działania podejmowane przez rządy i samorządy wobec wybranych zjawisk kryzysowych, w tym podczas pandemii. Autorzy przedstawili ogólne dane istotne w kontekście rozumienia polityki publicznej, ale przede wszystkim ukazywali działania władz publicznych w okresie kryzysów, m.in. znaczenie zaufania obywateli do tych działań. Kryzysy stanowią istotny sprawdzian dla władz i ich umiejętności zabezpieczenia obywateli przed skutkami takich nagłych zdarzeń. Nieskuteczne reakcje mają określone konsekwencje, które utrudniają prowadzenie działań publicznych. Autorzy wskazali na potrzebę sięgania przez władze i różnych interesariuszy po innowacje, w tym tworzenia nowatorskich modeli działań i nowych wzorców współpracy, które zwykle przynoszą dodatkowe wartości wszystkim zainteresowanym.

Z kolei Alberto Bortolotti podjął temat zarządzania miastem w czasie pandemii na przykładzie Mediolanu, którego władze opracowały nowe strategie, m.in. „Mediolan 2020”. Założono w nich dopasowanie sposobu funkcjonowania miasta do nowych warunków stworzonych przez pandemię. Ma się to odbywać w różnych sferach: od zarządzania do polityk sektorowych. Nowe podejście uwzględnia rekomendacje eksperckie, które dotyczą: zmniejszenia obciążenia miejsc publicznych i „poluzowywania” przestrzeni, poprawienia jej elastyczności, ułatwienia mobilności, wzmocnienia infrastruktury, mocniejszego nasycenia zielenią i zapewnienia inkluzywności społecznej.

Jan Zapolski-Downar poruszył kolejny aspekt problematyki pandemii. Przeanalizował jej wpływ na regulację działalności rad młodzieżowych przy jednostkach samorządu terytorialnego. Wybuch pandemii zredukował możliwość funkcjonowania rad, które zmagaly się z wieloma problemami (często nawet nie powoływano ich na nową kadencję). Kwetie te uregulowano ustawą z dnia 20 kwietnia 2021 r., w której rozszerzono rolę rad. Co ciekawe, obecny rząd powołał pełnomocnika ds. polityki młodzieżowej. Autor zwrócił uwagę, że dopiero pandemia pokazała politykom, iż „młodzieżowa samorządność przeżywa poważny i gwałtowny kryzys, którego zarzewie było widoczne już przed pierwszym przypadkiem zachorowania na koronawirusa w Polsce”.

Warto zwrócić uwagę na tekst, w którym poddano analizie istotne kwestie teoretyczne dotyczące polityki publicznej. Klaudia Wolniewicz-Slomka opisała wybrane ramy teoretyczne procesów projektowania oraz implementacji polityki publicznej, a więc dwóch głównych faz funkcjonowania tej polityki. Autorka przedstawiła kompendium wiedzy w powyższym zakresie, w tym podejścia definicyjne. Omówiła wiele istotnych publikacji polskich i zagranicznych. Artykuł jest skierowany zarówno do studentów oraz doktorantów, jak i do bardziej doświadczonych akademików oraz analityków/ekspertów z dziedziny polityk sektorowych.

Dwa teksty zamieszczone w niniejszym numerze stanowią interesujące studia przypadku. Saroj Kumar Aryal i Simant Shankar Bharti przedstawili modele funkcjonowania mediów w Indiach pod rządami premiera Narendy Modiego (od 2014 r.) i kształtowania w nich wybranych narracji. Z kolei Izabela Sienkiewicz poruszyła zagadnienie historyczne. Powróciła do okresu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i zajęła się ówczesną polityką wobec uchodźców z Grecji z okresu wojny domowej, która zaczęła się w 1946 r. i w której wyniku do Polski trafiło ok. 12–14 tys. uchodźców.

Andrzej Zybała